

[Indenrigsministeren.]

minister Jensen-Sønderup. Ved første behandling i landstinget i 1911 af et forslag om revision af de i 1903 indførte erhvervsskatte-regler udtalte den daværende indenrigsminister ifølge landstingstidende for 1910—11 spalte 1594:

„Det må jo huskes, at det, der er tale om ved en erhvervsskat, er det, om enkelte skatteborgere ved at flytte fra deres kommune, uden hensyn til, om de flytter ud i et skattely eller ej, skulle have lov til at skubbe en del af de udgifter, de selv skulle have været med til at bære, over på dem, der bliver tilbage. Det spørgsmål synes jeg, at man først og fremmest må stille, om en mand, der har nøjagtig den samme indtægt som andre, der bliver tilbage i kommunen, skal ved at flytte kunne skubbe den del af kommunens udgifter, som enhver, der bor i kommunen, ifølge vor lovgivning og den almindelige opfattelse skal bære, over på dem, der bliver tilbage.“

Se, det var daværende venstre-indenrigsminister Jensen-Sønderup, der anførte disse betragtninger. Nu vil man måske sige, at 1911 er så længe siden, og forholdene har forandret sig på mange måder. Det er naturligvis rigtigt, men denne grundbetragtning om erhvervsskatte reglerne har lige så megen vægt og er lige så rigtig i dag, som den var i 1911, og jeg må sige, at det citat, som den ærede ordfører for det radikale venstre (Skytte) anførte af indenrigsminister Kjærs udtalelser i landstinget i 1945—46, da et lignende forslag som det, vi nu har til behandling her i folketinget, var til behandling, giver udtryk for en argumentation, som ligger fuldstændig på linie med det, jeg har anført her i dag. Jeg må sige, som indenrigsminister Kjær sagde i landstinget ved den lejlighed, at indtil man når frem til en bedre ordning af byrdefordelingen mellem kommunerne, er det umuligt helt at ophæve erhvervsskatten. Jeg mener, at en ajourføring af indtægtsgrænserne i forhold til det nuværende indtægtsniveau vil være en naturlig og rimelig konsekvens af den udvikling, der har fundet sted, og det er det, det forslag, jeg har haft den ære at forelægge for det høje folketing, er udtryk for.

Der er ikke nogen særlig anledning for mig til at knytte ret mange bemærkninger

til det, der er sagt af de ærede ordførere. Jeg er i det heldige tilfælde, at jeg kan takke dem allesammen for tilsagn om at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Der er fra venstres og konservativ side ytret ønske om at komme noget videre, men man erkender dog, at det forslag, jeg har forelagt, betyder en forbedring. Også det radikale venstres ordfører, og såvidt jeg hørte også ordføreren for det kommunistiske parti, var inde på, at man kunne tænke sig noget højere indtægtsgrænser, og det er jo et spørgsmål, vi kan drøfte i udvalget; jeg vil naturligvis ikke sige, at det, jeg har foreslået her, er det eneste rigtige. En ændring i den retning vil naturligvis medføre en forbedring for landkommunerne og en tilsvarende forringelse for bykommunerne. Jeg har ment, at det forslag, som jeg har stillet, tog et nogenlunde rimeligt hensyn til de forskellige interessemodsatninger, men det er som sagt et spørgsmål, vi kan drøfte i udvalget. Til den ærede socialdemokratiske ordfører vil jeg ligeledes sige, at jeg er villig til at forhandle om de ændringer, som han udtrykte ønske om, men jeg kan naturligvis ikke give tilsagn om at medvirke til deres gennemførelse, før jeg har set nærmere på, hvad virkningerne deraf vil blive.

Jeg håber, at det skal lykkes ved en saglig og fornuftig forhandling i udvalget at nå til en løsning, som kan være nogenlunde tilfredsstillende for begge parter, både for landkommunerne og for hovedstads- og købstadkommunerne. Jeg takker endnu en gang samtlige ordførere for tilsagnet om at medvirke til spørgsmålets løsning.

Jensen-Broby: Jeg er meget glad for den højtærede indenrigsministers sidste udtalelse om, at han var villig til at gå et skridt videre, i hvert fald til at forhandle om at gå et skridt videre, og det kan jeg sige tak for; det er den rigtige retning. Jeg håber, at vi så i udvalget kan komme med så gode grunde, at han tager det sidste skridt med, sådan at vi helt kan komme af med erhvervsskatten, for det vil efter vor mening være det eneste rationelle.

Det ærede medlem hr. Skytte undrede sig over, at venstre stillede forslag om afskaffelse af erhvervsskatten. Jeg kan godt